Dosarul nr. 1-66/2025
PIGD 1-25076612-15-1-30052025

S E N T I N Ţ Ă
în numele legii

14 ianuarie 2026 **or. Cantemir**

Judecătoria Cahul, sediul Cantemir
Instanța compusă din:
Președinte de ședință
Judecător Cristina Salagor,
Grefier Anastasia Dogotari,
Cu participarea:
Procurorului – Cobzari Denis, Lungu Valentin,
Inculpatului – *****,
Apărătorului inculpatului – Grecu Ion,
Părții vătămate – Doina Alexandru,

a judecat în ședință de judecată publică în procedură generală în limba de stat, cauza penală de învinuire, în privința lui:

***** *****, *născut la ******, IDNP: *****, locuitor al *****, *****, ***** la întreținere, studii superioare, fondator Î.I. „*****”, posedă limba de stat, nu are grad de dizabilitate, nu dispune de distincții de stat, pe prezenta cauză nu a fost reținut sau arestat, cetățean al R. Moldova și *****, anterior judecat, antecedente penale stinse,*

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 30 mai 2025 - 14 ianuarie 2026.
Procedura de citare legală executată.

Procurorul, în ședință de judecată a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată să fie suspendată pe un termen de probațiune de 3 ani.

De încasat din contul inculpatului cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de constatare medico-legală în sumă totală de 448 lei.

Partea vătămată Doina Alexandru a pledat ca inculpatul să fie pedepsit conform legii.

Apărătorul inculpatului *****, avocatul Grecu Ion, a solicitat ca instanța de judecată să emită o sentință de achitare în temeiul art. 390 alin.(1) pct. 1) CPP, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. De respins cheltuielile judiciare ca neîntemeiate.

Inculpatul *****, în ședință de judecată a pledat nevinovat, și a susținut poziția apărătorului.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța,

A C O N S T A T A T:

Partea descriptivă:

*****, la data de 19 septembrie 2024, în jurul orei 08:00 min., aflându-se în parcarea auto de pe str. Boris Glavan din or. Cantemir, loc care, prin natura şi destinaţia lui este întotdeauna accesibil publicului, conștientizând caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale intenţionate, din intenţii huliganice, a încălcat ordinea publică prin violarea normele etice general recunoscute în societate, exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, a aplicat violenţă fizică asupra cet. Doina Alexandru, a.n.*****, manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i cet. Doina Alexandru conform raportului de constatare medico-legală nr. 202413P0189 din 23.09.2024 tumifiere şi echimoză a ţesuturilor moi în regiunea fronto-temporală stânga, echimoză pe pleoapa superioară a ochiului drept, tumifiere şi echimoză a ţesuturilor moi pe creasta nasului pe stânga, leziuni corporale care au fost cauzate la acţiunea traumatică a unui corp contondent, bond, cu suprafaţa traumatică limitată, la lovire de mai multe ori, corespunde timpului indicat (19.09.2024) şi care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Acțiunile intenționate ale inculpatului *****, au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal, cu indicii: „*huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanei”.*

Acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe:

Partea vătămată Doina Alexandru**,** fiind audiată în ședința de judecată a declarat că, la data de 19 august 2024, a ieşit de acasă la ora 08.00, 08:05, și s-a dus la piaţă în or. Cantemir, a intrat la parcare cu maşina şi acolo era Moldovan Viorel cu mama lui şi îl aşteptau. A oprit maşina lui *****, dânsul s-a apropiat de uşa lui iar mama acestuia de uşa din faţă a pasagerului şi mama lui ***** a început să răcnească, respectiv a deschis uşa şi ***** s-a năpustit asupra sa şi l-a culcat alături pe scaunul din maşină, dar mama acestuia îl lovea cu palmele în cap, iar ***** cu pumnul în faţă. Mama lui Moldovanu îl ţinea ca acesta să îl poată lovi. În urma loviturilor primite și-a pierdut cunoştinţa şi nu mai putea să se apere. Mama lui Moldovanu a început a striga ca să îl oprească cineva pe ***** că îl va omorî în bătaie. S-a apropiat un om ca să-l tragă şi nu a putut, apoi l-a lăsat în maşină şi a plecat împreună cu mama sa. El personal a stat vre-o 5 min. şi a telefonat la serviciul 112, care l-au întrebat adresa unde se află şi dacă este nevoie de ambulanţă, dar el nu cunoștea adresa, însă le-a spus că este la parcarea de la piață, de ambulanţă le-a comunicat că nu are nevoie. Peste jumătate de oră a venit poliţia şi au documentat cazul.

La întrebările participanților la proces partea vătămată a declarat că, motivul conflictului a fost acela că cu o zi în urmă o rugase pe mama lui Moldovanu, să schimbe maşina de la parcare, iar ea i-a comunicat că are cui să-i spună ca să îl ucidă. La parcare mai era și Negru Stepan. Personal a auzit 2 femei, dar nu le cunoaște cine sunt, posibil să fi fost din s. Lărguţa pentru că maşina lor era din s. Lărguţa. ***** l-a lovit cu pumnul în regiunea capului timp de 10 min. Nu a fost internat în spital, a trecut doar Renghetul. Are pretenţii faţă de Moldovanu, îl

doare capul, îi curge sînge din nas şi îl dor dinţii. Cînd a trecut pe lîngă dânsul era Negru Stepan, tot el l-a tras pe *****. Personal la moment nu lucrează. La parcare ***** Ion şeful de la parcare a spus să stea acolo şi să spună la oameni să nu parcheze în drum ca să poată trece ceilalți oameni. El pe Negru Stepan îl cunoaște bine, a lucrat împreună la întreprinderea de transport 26. S—a întîlnit peste o lună cu Negru Stepan. Maşina era din s. Lărguţa şi ele stăteau lîngă maşină aceea. Erau doar 3 mașini, maşina sa personală, maşina lui Moldovanu și mașina acelor femei, pe care personal intuiește că erau din s. Lărguța. Conflictul ar fi avut loc aproximativ la ora 08.15. Era zi de lucru, nu ţine minte ziua. Oameni la piaţă nu erau, era dimineaţă. Piaţa este de haine şi de produse, alături este un magazin de produse alimentare. El personal la poliţişti le-a povestit tot aceea ce a povestit și în ședința de judecată. Zi de zi se ducea şi făcea regulă la piaţă. După conflict nu a mai fost la piaţă, timp de 20 zile a stat la pat. Cu raportul de expertiză nu a făcut cunoştinţă. Medicul i-a comunicat că raportul va fi predat poliţiei. Nu cunoaște ce leziuni corporale a avut, raportul nu l-a văzut. Cu dosarul penal nu a făcut cunoştinţă. Era cu naşina Renault Kangoo. Imaginar s-ar primi că ***** era pe rîndul 2. Mijlocul de transport Skoda Fabia, îi aparţine lui personal și se afla în parcare pe primul rând. El personal a spus că nu sunt rînduri dar se parcau maşinile în 3 rânduri. La momentul incidentului se primeşte că erau 4 maşini în parcare, ale sa 2 mașini, şi Negru Stepan, şi maşina de la Lărguţa. Se primeşte că conflictul a avut loc la data de 19 septembrie 2024.

Martorul Tun Iurie, fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, lucrează la piaţă în calitate de vânzător vine la lucru în jurul orelor 07.00- 07.30. Din ceea ce cunoaște, a auzit că ***** cu Doina Alexandru s-au certat. El personal la faţa locului nu era, dar la lucru era şi peste jumătate de oră a văzut maşina poliţiei. Apoi Doina Alexandru, a coborât din maşina lui personală şi s-a apropiat de maşina poliţiei. Maşina lui se afla lîngă magazinul lui *****.

La întrebările participanților la proces martorul a declarat că, în anul 2024 a avut loc conflictul, era toamnă. A auzit că ***** cu Doina Alexandru s-au înjurat şi s-au întins. Nu cunoaște din ce motiv a avut loc conflictul. Nu cunoaște despre conflictul dintre Doina Alexandru şi mama lui *****. De la locul unde activează parcarea este vizibilă. A observat cînd Doina Alexandru, a ieşit din maşină şi s-a apropiat de maşina poliţiei dar careva urme de singe la el nu a văzut. Pe ***** în acel moment nu l-a văzut. De la buticul său se vedea automobilul lui Doina Alexandru care era la parcare. Cu Doina Alexandru se văd des la piaţă, el se ocupă cu vânzarea de maşini sau are cite o piesă veche şi o vinde la piaţă. În acea zi cînd a venit la lucru nu erau multe mașini la piaţă, dar cînd a venit poliţia s-au adunat mai multe maşini. Oamenii numesc ”piaţa lui *****” pentru că acolo se află un magazinul alimentar ce aparține lui *****.

Martorul Negru Ștefan, fiind audiat în ședința de judecată la întrebările participanților la proces a declarat că, nu poate spune nimic pentru că nu a văzut nimic. A mai fost chemat la procuratură şi la fel a comunicat că nu a văzut nimic. Îl cunoaște pe *****, dar şi pe Doina Alexandru. Cu Doina Alexandru a lucrat mulţi ani la ”ATB”. Vizual se cunosc bine. Nu a văzut conflictul dintre Doina Alexandru şi *****. În or. Cantemir vine des. Regiunea pieţii o cunoaște bine. El personal de conflict a auzit, dar nu ține minte dacă anume în acea zi. A auzit că s-a întins ***** cu Doina Alexandru. Nu cunoaște dacă Doina Alexandru să îl fi încurcat cu o altă persoană. Nu a trecut pe alături de Doina Alexandru.

Martorul Roabeș Haralampie, fiind audiat în ședința de judecată la întrebările participanților la proces a declarat că, nu ţine minte data, dar era anul 2025, în vara aceasta. El personal a pus maşina la parcarea lui ***** şi s-a dus să își facă interesele, dar aproximativ peste o oră cînd s-a întors la parcare, acolo era maşina poliţiei. L-a întrebat pe Tun Iurie ce s-a

întîmplat, dar dânsul i-a comunicat că s-a întîmplat ceva serios dacă a venit poliţia. El personal nu a văzut pe nimeni nici pe ***** şi nici pe Doina Alexandru în acea zi. Pe Doina Alexandru în acea zi nu l-a văzut pentru că a plecat de acolo. Nu l-a văzut deloc pe Doina Alexandru în acea zi.

La fel în susținerea învinuirii aduse inculpatului **, partea acuzării a mai prezentat următoarele documente în calitate de probă:***

- *Procesul-verbal privind depistarea infracţiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracţiune comisă din data de 03 octombrie 2024***,** prin intermediul căruia s-a constatat că, la data de 19.09.2024, orele 08:00, cet. *****, a.n.1980, în parcarea din faţa magazinului „*****" cin or. Cantemir, l-a agresat fizic pe cet. Doina Alexandru, a.n.1954, fiind lovit cu pumnii în regiunea feţei, provocându-i dureri fizice (f.d.5);

- *Plângerea cet. Doina Alexandru***,** prin care roagă organele de poliţie să i-a măsuri cu cet. *****, care la data de 19.09.2024, în jurul orei 08:00, din motive necunoscute l-a agresat fizic şi l-a înjurat cu cuvinte injurioase, fapt ce i-a indignat onoarea şi demnitatea sa personală (f.d.7);

- *Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 19.09.2024***,** potrivit căruia cercetării a fost supusă parcarea privată a magazinului „*****", unde se află automobilul de model „Renault Kangoo" cu n/î IQN 159 ce aparţine lui Doina Alexandru, locul unde a avut loc conflictul (f.d.10-11)

- *Raportul de constatare nr. 202413P0189 din 23.09.2024,* conform căruia la cet. Doina Alexandru, a.n.1954, s-a constatat: tumifiere şi echimoză a ţesuturilor moi în regiunea fronto-temporală stânga, echimoză pe pleoapa superioară a ochiului drept, tumifiere şi echimoză a ţesuturilor moi pe creasta nasului pe stânga, leziuni corporale care au fost cauzate la acţiunea traumatică a unui corp contondent, bond, cu suprafaţa traumatică limitată, la lovire de mai multe ori, corespunde timpului indicat (19.09.2024) şi care se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau sănătăţii. Reieşind din caracterul, localizarea anatomică şi volumul leziunilor depistate la cet. Doina Alexandru, regiunile anatomice sunt accesibile pentru mâna proprie, se exclude producerea lor la cădere din poziţie verticală (f.d.14-15);

De către partea apărării au fost administrate următoarele probe.

Inculpatul ***** fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, este angajat la întreprinderea sa individuală Î.I „*****", și activează în piaţa din oraşul Cantemir. Zilnic de la ora 08.00-14.00 se află la piaţă. La fel zilnic aproximativ de la ora 08.00 când vine la serviciu se parchează la parcarea Firmei „Natali *****" SRL. Pe Doina Alexandru, îl cunoaște ca persoană, dumnealui activează ca vânzător, vinde piese auto şi altele, de obicei comercializează în parcare şi prin apropiere. Deja ceea cei legat de actele de proveniență, dacă are voie să vândă sau nu, urmează procuratura să se sesizeze. De obicei Doina Alexandru, nu avea obiecţii faţă de unde parchează el personal automobilul. El personal având relaţii de prietenie cu *****, avea voie să parcheze unde voia el. însă faţă de mama sa Moldovanu Valentina, domnul Doina Alexandru, mereu găsea obiecţii de felul că: „*aici nu se parchează, sau în altă parte blochează şi nu pot trece alte maşini"*. În urma spuselor mamei sale, referitor la obiecţiile lui Doina Alexandru, s-a apropiat de Doina Alexandru pentru a-i reproșa de ce are pretenţii la mama sa permanent, fiindcă erau cazuri că acolo unde îi făcea Doina Alexandru observație mamei sale ca să nu se parcheze, dumnealui exact acolo parca. La data de 19.09.2024, ca de obicei a venit la muncă în jurul orelor 08.00 împreună cu mama sa Moldovanu Valentina. În parcare s-a parcat în rândul din mijloc unde a observat că în autoturismul unde era Doina Alexandru, era pe locul unde exact cu o zi în

urmă îi reproșase mamei sale că nu corect a parcat. A coborât împreună cu mama sa Moldovanu Valentina şi s-au schimbat nişte replici cu Doina Alexandru şi mama sa Moldovanu Valentina, şi anume faptul că dacă s-a parcat dumnealui este regulamentar, însă dacă se parca mama sa era să fie neregulamentar. După care a mers la punctul de lucru de comercializare unde a activat până aproximativ ora 14.00, nu este o oră fixă când trebuie să închidă. La timp de o lună a primit un apel telefonic de la poliţistul domnul Lupaşcu, precum că are o plângere depusă de Doina Alexandru. După o citaţie primită s-a prezentat la IP Cantemir la poliţistul Lupaşcu. La prezentarea sa, unde a oferit declaraţii poliţistul Lupaşcu i-a spus conţinutul plângerii unde a insistat ca să recunoască fapta că l-a bătut și maltratat pe Doina Alexandru, altfel l-a amenințat că o să i se deschidă dosar penal. În declaraţii a spus că nu cunoaște nimic asupra cazului dat, pe când poliţistul Lupaşcu insista să scrie că nu dă declaraţii, ceea ce normal că a refuzat. Aceasta este tot ce are de spus.

La întrebările participanților la proces inculpatul a declarat că, nu recunoaște fapta care i se încriminează. El personal nu a aplicat în acea zi lovituri lui Doina Alexandru, în general nici o lovitură lui Doina Alexandru nu i-a aplicat. Mai erau maşini în parcare aproximativ 4-5 maşini în afara de maşina sa, dintre care 2 maşini erau a lui Doina Alexandru. Mama sa Moldovanu Valentina, nu a aplicat nici o lovitură lui Doina Alexandru, este exclus. El personal pe Doina Alexandru îl cunoaște de aproximativ 10-15 ani. Până la acea dată relaţiile erau normale între el şi Doina Alexandru. Pe dânsul personal l-a deranjat observaţiile făcute de Doina Alexandru la adresa mamei sale. Doina Alexandru îi reproșa mamei sale că permanent nu se parca corect. Nu a anunţat niciodată poliţia referitor la obiecţiile făcute de Doina Alexandru, faţă de mama sa Moldovanu Valentina. Parcarea era publică, accesul nu era interzis pentru nimeni. Mama sa Moldovanu Valentina, la fel ca şi dânsul avea voie să se parcheze şi în parcarea interioară acolo unde maşinile aveau voie să descarce marfa pentru magazin. În dimineaţa de 19.09.2024, nu își amintește cine a început replicile. Posibil ca mama sa să fi început replicile faţă de Doina Alexandru. Replicile faţă de Doina erau verbale. își amintește anume că, „*de ce ieri a avut pretenţii faţă de Moldovanu Valentina şi astăzi în ziua respectivă era parcat însuşi el Doina Alexandru în acel loc”*. Nu a denunţat amenințarea poliţistului Lupaşcu la procuratură, de a-și recunoaşte vina. Consideră că Doina Alexandru, a scris plângere pe el pentru aplicarea violenţei la data de 19.09.2024 din motive de invidie, deoarece el la fel mai vinde câte o maşină personală. Nu cunoaște de unde la Doina Alexandru, au apărut leziuni corporale în dimineaţa de 19.09.2024. Maşinile sale se vindeau mai repede de cât ale lui Doina Alexandru, din acest motiv el personal a vândut mai multe maşini. În raport cu alte persoane care vindeau maşini în parcare, fiind în relaţii bune cu ***** avea mai multe privilegii. Posibil Doina Alexandru să fi fost în transportul lui personal nu a atras atenţie la leziuni.

Martorul Moldovanu Valentina, fiind audiată în ședința de judecată la întrebările participanților la proces a declarat că, ***** este fiul ei. Este de acord să dea declaraţii, cunoaște pentru ce se află în şedinţa de judecată. A fost o neînţelegere la parcarea din or. Cantemir. Ea personal nu ține minte data, posibil că cazul s-a produs la data de 19 septembrie 2024, în acea zi parca maşina de câteva ori și i s-a făcut observație că nu parchează regulamentar maşina. Observația i-a fost făcută de Doina Alexandru. Evenimentele aceasta aveau loc dimineaţa. Nu cunoaște dacă Doina Alexandru, era angajat la parcare, însă ştie că vinde piese auto, cauciucuri şi maşini în acea parcare. Consider că nu tot timpul se parca în acelaşi loc, unde era loc liber în parcare acolo se parca. Consideră că pe Doina Alexandru îl deranja faptul că ea parca anume în parcare. Cu o zi înainte de data de 19 septembrie, Doina Alexandru s-a apropiat de ea, cu o voce

înțepătoare zicându-i să i-a maşina. Ea l-a întrebat care este ptoblema. Doina Alexandru i-a răspuns că nu este regulamentar cum parchează, apoi a luat maşina şi a ieşit din parcare. Nu i-a explicat Doina Alexandru, cum trebuia să parcheze. Tot pe data de 18.09.2024, l-a întrebat pe fiul ei *****, cum trebuie să parcheze maşina. însă fiul i-a comunicat că parcarea este liberă, este interzis la intrare şi ieşire să parchezi. La data de 19.09.2024 aproximativ ora 08.20 a parcat maşina împreună cu *****, tot în acea parcare peste 2 maşini lîngă o maşină de model ”pirajoc” diferenţă de maşina lui Doina Alexandru. Maşina lui Doina Alexandru stătea parcată pe locul unde se parcase ea pe data de 18.09.2024. Atunci la data de 19.09.2024, s-a apropiat de Doina Alexandru şi l-a întrebat că acum maşina lui este parcată exact în locul unde i-a spus la data de 18.09.2024, apoi a plecat. Ea era împreună cu ***** şi a coborât împreună cu *****. După acea replică care i-a spus-o lui Doina Alexandru, s-a întors cu ***** şi a plecat în piaţă. În piaţă ea are tarabă. A intrat în piaţă cu ***** în piaţă, Viorel s-a dus la taraba lui, ea a vorbit cu vânzătoarea de la taraba sa si a plecat acasă. Cînd s-a întors înapoi să i-a maşina nu a observat dacă Doina Alexandru mai era în parcare. Cînd a ieşit din maşină nu poate să spună dacă ***** s-a apropiat de Doina Alexandru. În prezenţa sa ***** nu s-a apropiat de Doina Alexandru. De la locul parcării maşinii până la poarta pieţii sunt aproximativ 200 m. Pe poarta pieţii a intrat împreună cu *****. În tot acest timp a mers alături de *****. Nu este corect ceea ce spune Doina Alexandru, despre fiul ei că l-ar fi bătut. Ea la fel nu l-a bătut pe Doina Alexandru. În acea zi parcarea era aproape plină cu maşini, aproximativ 15 maşini. A găsit loc de parcare din motiv că a ieşit un taxi, în caz contrar nu avea loc de parcare. Nu a atras atenţia dacă erau şi persoane în parcare. La aproximativ ora 08.15 sunt oameni în parcare. ***** nu avea cum să se întoarcă înapoi să aibă vre-un conflict cu Doina Alexandru deoarece el se afla în magazin, aştepta pâinea să vină la prima oră. Nu cunoaște de ce Doina Alexandru îl învinuiește pa ***** că l-ar fi maltratat. Doina Alexandru îi spunea tot timpul că parchează maşina neregulamentar. În piaţă s-a aflat nu mai mult de 10 min.

Aprecierea instanței de judecată:

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatul prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În acest sens, instanța reține că sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În privința inculpatului *****, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al CoEDO, inculpatului i-a fost

adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

La aprecierea acţiunilor inculpatului, instanța de judecată consideră necesar de reiterat prevederile art. 93 alin. (1) Cod procedură penală, conform cărora, Probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor", instanța de judecată a explicat părților posibilitatea de a prezenta probe.

Așadar, în ședința de judecată apărătorul inculpatului a menționat că careva probe suplimentare nu are și a pledat pentru cercetarea probelor administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința judiciară.

Astfel, instanța de judecată, ținând cont de prevederile art. 27, art. 99 - art. 101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului se probează incontestabil vinovăția inculpatului ***** de comiterea infracțiunii art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei.

Concluzia instanţei de judecată este justificată de următoarele considerente: Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

De asemenea, potrivit reglementărilor stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte infracţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de organele competente.

Conform art. 101 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Materialele cauzei penale şi în special probele cercetate în şedinţa de judecată permit cu certitudine a constata că în speţă sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunii de, huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, infracţiune prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

În acest sens se reține că, obiectul juridic special al infracţiunii indicate îl reprezintă relațiile sociale cu privire la ordinea publică apărate împotriva infracţiunii de huliganism.

Latura obiectivă a infracţiunii specificate la art. 287 alin. (1) Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violenţă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, fie în acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Reiese că fapta prejudiciabilă examinată cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ:

1) acţiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenţei asupra persoanelor;
2) acţiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor;
3) acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice;
4) acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

În partea ce ţine de *latura obiectivă* a infracţiunii comise de ***** în speţă, aceasta s-a materializat prin acţiunile sale intenționate, din data de 19 septembrie 2024, în jurul orei 08:00 min., aflându-se în parcarea auto de pe str. Boris Glavan din or. Cantemir, loc care, prin natura şi destinația lui este întotdeauna accesibil publicului, conștientizând caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale intenţionate, din intenţii huliganice, a încălcat ordinea publică prin violarea normele etice general recunoscute în societate, exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, a aplicat violenţă fizică asupra cet. Doina Alexandru, a.n.*****, manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i cet. Doina Alexandru conform raportului de constatare medico-legală nr. 202413P0189 din 23.09.2024 tumifiere şi echimoză a ţesuturilor moi în regiunea fronto-temporală stânga, echimoză pe pleoapa superioară a ochiului drept, tumifiere şi echimoză a ţesuturilor moi pe creasta nasului pe stânga, leziuni corporale care au fost cauzate la acţiunea traumatică a unui corp contondent, bond, cu suprafaţa traumatică limitată, la lovire de mai multe ori, corespunde timpului indicat (19.09.2024) şi care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Potrivit învinuirii, instanța constată că acțiunile inculpatului *****, corect au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la alegațiile părții apărării expuse în dezbaterile judiciare precum că în privința inculpatului în temeiul art. 390 alin.(1) pct. 1) CPP, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, instanța le va reține ca neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit practicii judiciare naționale, ordine publică înseamnă o totalitate de relaţii sociale ce asigură o ambianţă liniştită de convieţuire în societate, de inviolabilitate a persoanei şi a integrităţii patrimoniului, precum şi activitatea normală a instituţiilor de stat şi publice. Încălcare a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvîrşirea unor acţiuni intenţionate ce atentează la regulile sociale şi morale de convieţuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviinţă, neobrăzare, comportare

batjocoritoare cu cetăţenii, prin înjosire a onoarei şi demnităţii persoanei, încălcare îndelungată şi insistentă a ordinii publice, zădărnicire a activităţilor de masă, suspendare temporară a activităţii normale a întreprinderilor, instituţiilor, organizaţiilor, transportului obştesc etc. Prin „acţiuni care încalcă ordinea publică" se înţelege fapta săvârşită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acţiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică şi liniştea persoanelor.

Huliganismul însoţit de aplicarea violenţei asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atît violenţa psihică, cît şi cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătăţii, care pot surveni în urma săvîrşirii unor acţiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrîncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrităţii corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătăţii.

Într-o altă conjunctură, infracţiunea de huliganism trebuie delimitată de anumite fapte contravenţionale, prevăzute în Codul contravenţional. Se delimitează de alte fapte, în particular de contravenţia, prevăzută de art.78 Cod contravenţional, dat fiind că huliganismul incriminat de norma penală, în afară de prezenţa acţiunii principale – încălcarea ordinii publice, presupune şi prezenţa unei acţiuni adiacente – acţiune exprimată, alternativ, în: aplicarea violenţei asupra persoanelor, folosirea altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale. Este necesar de precizat că faptele indicate supra constituie acţiuni intenţionate, ce încalcă ordinea publică, iar această circumstanţă apropie componenţa de contravenţie menţionată de infracţiunea de huliganism. Or, atunci când are un caracter complex, infracţiunea de huliganism include, ca acţiune principală, încălcarea ordinii publice. Deosebirea dintre contravenţii şi infracţiunea de huliganism: contravenţiile nu presupun şi existenţa unei acţiuni adiacente alternativ, exprimate în: 1) aplicarea violenţei asupra persoanelor; 2) ameninţarea, cu aplicarea violenţei, asupra persoanelor; 3) opunerea de rezistenţă violentă reprezentanţilor autorităţilor sau altor persoane, care curmă actele huliganice.[1]

În acelaşi context, instanța reține că potrivit regulamentului circulației rutiere, drum public reprezintă - orice cale de comunicaţie terestră, inclusiv construcţiile artificiale şi drumurile rudimentare, deschisă pentru circulaţia vehiculelor şi a pietonilor, administrată de un organ abilitat, precum şi drumurile de acces pe teritoriile care nu se află în imediata apropiere a drumului. Pe lîngă părțile carosabile, elemente ale drumului se consideră benzile de separare, trotuarele, acostamentele, şanţurile şi decorurile.

Din declarațiile părții vătămate Doina Alexandru instanța constată cu certitudine și fără nici un dubiu că la data de 19 septembrie 2024, aproximativ la ora 08:00, agresiunea fizică venită din partea lui ***** asupra părții vătămate, s-a produs în locul de parcare auto situat pe str. Boris Glavan din or. Cantemir în imediata apropiere de piața din or. Cantemir.

Locul comiterii infracțiunii este confirmat și de către martorii acuzării Negru Stepan, Tun Iurie și Roabeș Haralampie, inclusiv și de către martorul apărării Moldovanu Valentina precum și de către inculpatul *****, ceea ce denotă că nu există nici un dubiu referitor la faptul că locul unde s-a produs infracțiunea, este un loc public.

În continuare, instanța reține că partea apărării își fundamentează apărarea pe faptul că inculpatul ***** nu a comis infracțiunea ce i se incriminează, iar în susținerea nevinovăției

[1] Pct.3, 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism" nr. 4 din 19.06.2006

acestuia, în calitate de probe sunt declarațiile martorului Moldovanu Valentina care indică consecvent că fiul ei ***** nu a aplicat nici o lovitură lui Doina Alexandru ci doar a existat un schimb de replici între cei doi pe faptul parcării neregulamentare a automobilului, după care Moldovanu Valentina împreună cu ***** au plecat în piață.

La fel, apărarea susține că martorul Negru Stepan atât la urmărirea penală cât și la judecarea cauzei în instanța de judecată a declarat consecvent că nu a văzut conflictul dintre ***** și Doina Alexandru, nu a fost un martor ocular ci doar a auzit de la alte persoane ce răspândeau acest zvon prin piață, astfel martorul Negru Stepan susține clar și concis că nu a participat la conflict, nu l-a văzut, în acea zi nu a trecut pe alături de Doina Alexandru și *****, respectiv aceste declarații ale martorului indicat nu coroborează cu declarațiile părții vătămate Doina Alexandru care indică la faptul că Negru Stepan l-a împiedicat pe ***** să mai aplice lovituri, ferindu-l pe inculpat de pe corpul lui Doina Alexandru, ceea ce denotă că partea vătămată nu declară adevărul.

Mai indică partea apărării că, proba ce demonstrează faptul că partea vătămată minte, este și raportul de constatare nr. 202413P0189 din 23 septembrie 2024 potrivit căruia la pct. 4.5 din concluzii se face mențiune că leziuni calificate ca neînsemnate iar reieșind din caracterul, localizarea anatomică și volumul leziunilor depistate la Doina Alexandru a.n.1954, regiunile anatomice sunt accesibile pentru mâna proprie, și se exclude producerea lor la cădere din poziție verticală, ceea ce demonstrează că partea vătămată singur s-a automutilat după incidentul cu replicile cu *****, după care s-a adresat la poliție pentru a-l trage la răspundere penală pe inculpat din motiv că este invidios pe inculpat deoarece atât inculpatul cât și partea vătămată se ocupă cu vânzarea mașinilor în piață, iar de succes se bucură doar inculpatul care vinde mai multe mașini.

Cu referire la argumentul ce țin de declarațiile martorului Moldovanu Valentina invocate de partea apărării ca o probă concludentă ce determină faptul că inculpatul este nevinovat, instanța mai degrabă tinde să dea o apreciere critică acestor declarații, or martorul indicat se află în relații de rudenie cu inculpatul, fiind mamă și fiu, respectiv declarațiile martorului în viziunea instanței sunt subiective făcute în favoarea inculpatului pentru a-l ajuta să-și favorizeze situația.

Or, din declarațiile martorului Moldovanu Valentina, instanța constată că ultima a fost protagonista unui conflict cu partea vătămată Doina Alexandru cu o zi înainte de fapta imputată în rechizitoriu, respectiv martorul i-a relatat despre acel conflict fiului ei *****, iar a doua zi, văzându-l pe Doina Alexandru în locul în care se presupune că ar fi parcat neregulamentar Moldovanu Valentina, inculpatul a avut un motiv plauzibil să comită agresiune față de partea vătămată Doina Alexandru fiind indignat de comportamentul lui Doina Alexandru, aspect care se conturează prin depistarea leziunilor corporale neînsemnate la partea vătămată Doina Alexandru prin raportul de constatare medico-legală nr. 202413P0189 din 23 septembrie 2024 (f.d.14-15).

Instanța nu va reține ca întemeiate alegațiile expuse de apărătorul inculpatului, avocatul Grecu Ion, prin care încearcă să convingă instanța de judecată că partea vătămată Doina Alexandru s-a automutilat, făcând aluzie la faptul că expertul judiciar în raportul de constatare a formulat concluzia că regiunea anatomică unde au fost depistate leziunile corporale sunt accesibile pentru mâna proprie a părții vătămate, în viziunea instanței versiunea respectivă este puțin probabilă și nejustificată în comparație cu situația de fapt care nu era una severă, și anume în urma disputei verbale referitor la modul cum a parcat mama inculpatului Moldovanu Valentina, instanța exclude posibilitatea ca partea vătămată să-și cauzeze singur leziunile corporale, provocându-și în mod deliberat dureri fizice, care din spusele părții vătămate au durat

20 de zile, timp în care a stat la pat, pentru o situație atât de nesemnificativă manifestată printr-un schimb de replici verbale.

Mai mult, instanța atestă că argumentul părții apărării este doar o presupunere, or expertul judiciar în raportul său de constatare a indicat doar faptul localizării leziunilor corporale într-o regiune anatomică care este accesibilă pentru mâna proprie a părții vătămate, ceea ce reprezintă doar o constatare vizuală a expertului judiciar, ultimul neindicând în raportul de constatare că leziunile corporale respective se puteau cauza cu mâna proprie a părții vătămate.

Subsecvent, instanța remarcă că anterior partea vătămată Doina Alexandru cu inculpatul ***** nu au avut vreo relație sau vreun conflict, se cunoșteau doar vizual, respectiv la caz instanța constată că nu existau motive întemeiate ca partea vătămată să plănuiască vreo răzbunare prin automutilare după cum sugerează partea apărării, ori că ar fi existat vreun motiv de invidie al părții vătămate Doina Alexandru pentru a-l trage nejustificat la răspundere penală pe *****, aceste argumente ale părții apărării în viziunea instanței sunt pur declarative fără substanță factologică.

Cu referire la neconcordanța declarațiilor părții vătămate Doina Alexandru cu cele ale martorului Negru Stepan, instanța tinde să dea o apreciere veridică declarațiilor părții vătămate pe care le consideră mai aproape de adevăr despre situația petrecută la data de 19 septembrie 2024 în detrimentul declarațiilor martorului Negru Stepan.

În acest context, instanța remarcă că martorul Negru Stepan fiind în etate și la pensie, care neavând ocupație și deseori se duce la piața din or. Cantemir, este posibil ca declarațiile acestuia să nu fie obiective și incriminatorii la adresa lui *****, pe care îl cunoaște, martorul preferând să adopte o poziție neutră cu privire la părțile implicate în conflict declarând eschivativ că nu a participat la conflict și nu a văzut nimic, ci doar a auzit de la alte persoane despre altercația respectivă.

Astfel, instanța deduce cu certitudine că inculpatul ***** la data de 19 septembrie 2024, în jurul orei 08:00 min., aflându-se în parcarea auto de pe str. Boris Glavan din or. Cantemir, loc care, prin natura şi destinația lui este întotdeauna accesibil publicului, conștientizând caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale intenţionate, din intenţii huliganice, a încălcat ordinea publică prin violarea normele etice general recunoscute în societate, exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, a aplicat violenţă fizică asupra cet. Doina Alexandru, a.n.*****, manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i cet. Doina Alexandru conform raportului de constatare medico-legală nr. 202413P0189 din 23.09.2024 tumifiere şi echimoză a ţesuturilor moi în regiunea fronto-temporală stânga, echimoză pe pleoapa superioară a ochiului drept, tumifiere şi echimoză a ţesuturilor moi pe creasta nasului pe stânga, leziuni corporale care au fost cauzate la acţiunea traumatică a unui corp contondent, bond, cu suprafaţa traumatică limitată, la lovire de mai multe ori, corespunde timpului indicat (19.09.2024) şi care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Drept consecință instanța de judecată respinge argumentele părții apărării privind nevinovăția inculpatului, apreciază critic declarațiile inculpatului date la urmărirea penală care au fost cu tentă de apărare a inculpatului și de a se eschiva de răspundere penală pentru fapta comisă.

În același context, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanţa de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CoEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a

face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. Astfel, instanța de judecată stabilește în concluzie că vinovăția inculpatului a fost dovedită în acest caz și pentru aceasta ei urmează a fi condamnat în numele legii.

În continuare, instanța de judecată reține că, infracțiunea comisă de inculpat este una formală, ea se consideră consumată din momentul realizării fie a acțiunilor care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violenţe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, fie a acțiunilor care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani (în ipoteza consemnată la alin.1) sau de 14 ani (în ipoteza prevăzută la alin.2 și 3), condiţie întrunită în speţă.

Latura subiectivă a infracţiunii în cauză s-a materializat prin intenția directă a inculpatului, iar motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice.

În speţă se constată, atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru tragerea lui ***** la răspundere penală, iar, conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului:

La acest capitol, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanţa de judecată menţionează că, prin prisma prevederilor art. art. 7, 61, 75 şi 78 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanţa reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

În acest sens, instanţa de judecată reţine că, reieşind din prevederile art.16 alin. (3) şi art.287 alin.(1) din Codul penal, ***** a săvârşit o infracţiune mai puţin gravă, pentru care legea penală prevede drept pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Partea acuzării a solicitat aplicarea faţă de inculpat a unei pedepse penale sub formă de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată să fie suspendată pe un termen de probațiune de 3 ani.

Apărătorul inculpatului a pledat pentru achitare.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui *****, nu au fost stabilite și invocate de acuzatorul de stat.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui *****, nu au fost stabilite şi invocate de către acuzatorul de stat.

Conform caracteristicii, eliberată de Primăria or. Cantemir cet. ***** este caracterizat printr-un comportament agresiv, creează probleme în societate, sunt plângeri din partea vecinilor la adresa lui. De către angajații IP Cantemir au fost înregistrate cazuri de încălcare a ordinii publice (f.d.64).

Potrivit cazierului penal (Forma-246), anterior inculpatul are antecedente penale stinse, fiind condamnat pentru infracțiuni prevăzute de art. 264^1 alin.(1) Cod penal și art. 320 Cod penal (f.d.56).

Conform cazierului contravențional inculpatul a comis contravenții din domeniul circulației rutiere inclusiv din domeniul ce atentează la ordinea publică și la securitatea publică, fiind sancționat pentru contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, huliganism nu prea grav (f.d.63).

Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către acesta este una ușoară. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raţionamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

Analizând în cumul aceste circumstanţe, vârsta inculpatului, comportamentul acestuia, starea socială şi familială, audiind în dezbaterile judiciare procurorul, apărătorul și inculpatul, primul pledând pentru aplicarea unei pedepse cu amendă, instanţa de judecată reţine, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale.

Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia

„natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Subsecvent, instanța apreciază la caz că, aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă (pecuniară) nu ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce ţin de comportamentul său.

La fel, este de evidențiat că, prin stabilirea unei pedepse din categoria celor pecuniare, adică amenda, nu va putea fi atins scopul pedepsei: restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât şi a altor persoane.

În aceeaşi ordine de idei, instanța constată că nici pedeapsa cu muncă neremunerată nu ar fi echitabilă în cazul inculpatului, din simplul motiv că anterior inculpatul a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiuni pentru care a fost pedepsit cu muncă neremunerată în folosul comunității (f.d.59-61), însă concluzii corespunzătoare referitor la mergerea spre calea corijării și de a nu comite infracțiuni, inculpatul nu a dat dovadă, ceea ce denotă că nici această pedeapsă nu va asigura atingerea scopului legii penale.

Concluzionând cele expuse supra, instanța de judecată precizează faptul că, pedeapsa reținută, inculpatului *****, reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de acesta. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, totodată pedeapsa aplicată inculpatului nu trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

Având în vedere cele menționate, ținând cont de personalitatea inculpatului, care este caracterizat negativ, de poziția participanților la proces referitor la pedeapsa solicitată spre aplicare, partea acuzării pledând pentru aplicarea unei pedepse cu închisoare cu suspendarea condiționată, instanța de judecată consideră că aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care în viziunea instanței ar realiza scopul de corectare şi reeducare a inculpatului și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit art. 72 alin.(3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Totodată, ţinând cont de gradul de pericol faptei şi de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului şi familiei sale o condamnare cu executare la închisoare, ţinând cont de starea familială, circumstanțele descrise supra, instanţa nu consideră raţional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și, în acest sens, va dispune suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului, în temeiul prevederilor art. 90 alin.(1) Cod penal.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate

vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respect.

La caz, instanța nu a stabilit careva impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 alin.(1) Cod penal, considerând că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o şansă acestuia de a se reabilita în faţa societăţii, pentru care fapt va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe un termen de probațiune de 1 (un) an. La stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal, instanţa de judecată a acordat o pondere importantă atitudinii inculpatului, comportamentului în timpul procesului penal, din care nu rezultă conştientizarea faptei comise şi a consecinţelor acesteia şi faptului neconlucrării active cu organul de urmărire penală.

Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, aceste măsuri de constrângere statală vor constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului, precum şi de prevenire a săvârşirii altor infracţiuni, cauzându-i în acelaşi timp unele lipsuri şi restricţii ale drepturilor în limite rezonabile şi proporţionale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

În altă ordine de idei, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.10), 11), 13), 14) şi 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă, dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă, ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

În acest sens, instanța de judecată remarcă faptul că pretenții de ordin civil şi pagube materiale în speţă la judecarea cauzei nu au fost înregistrate/invocate.

Cu referire la cheltuielile judiciare invocate de partea acuzării:

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În cadrul examinării cauzei acuzatorul de stat a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei, pentru efectuarea Raportul de constatare medico-legală nr. 202413P0189 din 23 septembrie 2024 prezentat de CML Cantemir (f.d.14-15).

În continuare, instanța de judecată consideră întemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului în cuantumul de 448 lei.

Conform prevederilor art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, alin. (1) cheltuielile judiciare cuprind sumele: pct. 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; pct. 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; pct.

3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; pct. 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; pct. 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

La fel conform prevederilor art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, alin. (1) cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Alin. (2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Sub aspectul dat instanța de judecată reține că, este justificată solicitarea procurorului la capitolul dat, având în vedere că cheltuielile judiciare au fost suportate în legătură cu investigarea faptei infracționale comise de către inculpat efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară menționate mai sus necesită plăți suplimentare, care urmează a fi puse în sarcina inculpatului, și a se dispune încasarea sumei de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, în contul statului.

Corpuri delicte nu sunt.

În conformitate cu prevederile art. art. 382, 384 – 385, 389, 390, 392 – 395 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

C O N D A M N Ă:

pe ***** *****, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, și în temeiul normei indicate, se stabilește pedeapsa în formă de închisoare, pe un termen de 1 (un) an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui ***** *****, se suspendă condiționat pe perioada de probațiune de 1 (un) an, dacă în perioada de probaţiune inculpatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 90 alin. (6) lit. a), b), g) Cod penal, se obligă ***** ***** să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; să participe la programe probaționale.

Se admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind întemeiată și se încasează din contul condamnatului ***** *****, în beneficiul statului suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Sentința motivată pronunțată în ședință de judecată publică la data de 14 ianuarie 2026.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Sud sediul în termen de 15 zile, din momentul pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Cahul.

Președintele şedinţei,
Judecătorul /*semnătura*/ Cristina SALAGOR

Copia corespunde originalului,
Judecător *Cristina SALAGOR*